

kommer ind i billedet, kan man løse mange af udviklingsproblemerne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men det troede man så også i Filippinerne, hvor det europæiske selskab Suez gik ind. Man håbede så, at de kunne etablere vandforsyning. De gav en masse løfter, og så svigtede man i den grad, at regeringen nu har måttet opsigse kontrakten med dette store europæiske vandfirma. Der er en masse stridigheder ved domstolene, og det, der sker, er, at borgerne har fået dårligere vandkvalitet og højere priser. Og det er jo det, inderne frygter.

Vi var med Udenrigsudvalget ude at se et Danida-vandprojekt i Sydindien, et fantastisk godt projekt. Man ville jo fra indisk side risikere, at hvis firmaer kunne gå ind og opkøbe disse vandforsyninger, så blev det dyrere og dårligere for borgerne. Det er derfor, Indien ikke vil have det, og det synes jeg vi skal have forståelse for.

Jeg vil godt høre ministeren efter disse meget dårlige filippinske dårlige erfaringer, om det er en god idé at rejse rundt i verden og forsøge på at overtale fattige ulande, der måske ikke har administrativ kapacitet til at overskue, hvad det her kan føre dem ud i, til at sige ja til sådan noget.

Kl. 19.00

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Som sagt er det et meget alvorligt emne, og jeg synes ikke, man skal forenkles det. Der findes jo fiaskoer alle vegne. Jeg kan ikke den filippinske sag, men det er da meget muligt, at den har været en fiasko. Men der er også fiaskoer i mange landes offentlige vandforsyninger, thi vandet kommer jo ikke frem, det kan man jo også kalde en fiasko.

Så vi skal da prøve at finde nogle løsninger, og det var altså også det, der lå i Johannesburg-mødet, at man skulle prøve at få private ind, ikke for at man skal snyde nogen, men tværtimod for, at man kan skaffe midler til veje på anden vis end den normale offentlige forsyning. Men de pågældende lande har jo suveræn ret til at sige: Vi ønsker ikke andet end offentlig forsyning.

Pointen i det her er jo kun, at i det øjeblik et land siger, at de ønsker private ind, så vil vi gerne have fri og fair markedsadgang for de private. Det vil sige, at man ikke bare kan sige, at vi

åbner for private selskaber for land x og y, men lukker for resten. Åbner man for x og y, skal man åbne konkurrencen for alle. Det er til fordel for de fattigste, for så får man en pris konkurrence.

Det er det, der er pointen i EU's forslag, at man altså er suveræn. Men har man åbnet, så gælder fair for frit, og det er for at få en konkurrence frem, som sænker vandpriserne.

Jeg respekterer til fulde Alvoren, hvormed hr. Keld Albrechtsen ser på det her. Det er et alvorligt emne, og jeg tror, vi skal bruge en forgrenet strategi.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til udenrigsministeren. Så går vi over i ord-førerrækken. Og det er så fru Charlotte Antonsen.

Charlotte Antonsen (V):

Enhedslisten ønsker ikke, at EU skal bidrage til liberalisering af vandforsyningssektoren i de igangværende GATS-forhandlinger. Det er en rigtig dårlig idé.

Enhedslistens forslag betyder i realiteten, at det bliver meget sværere for de allerfattigste mennesker i verden at skaffe sig rent vand. Realiteten er nemlig, at investeringer i at sikre rent vand i ulandene er en bekostelig affære. Derfor øges mulighederne for, at det sker, hvis der også kan blive investeret penge fra udlandet.

Jeg er bange for, at Enhedslisten i denne sag har hejst den ideologiske fane alt for højt. I hvert fald kan vi ikke i Venstre støtte forslaget, fordi det betyder, at mange flere fattige ikke kan få rent vand.

Forslaget er således i direkte strid med FN's beslutning om en halvering af andelen af mennesker i den fattige verden uden adgang til rent vand inden 2015.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men så vil jeg godt spørge netop også på baggrund af det besøg, vi i Udenrigsudvalget aflagde, hvor vi var i Sydindien, i Tamil Nadu og se et Danida-projekt, som tilvejebragte vandforsyning til en landsby. Det er kopieret i massevis af landsbyer. Jeg tror endda, det er hundredtusindvis af mennesker, der kommer til at nyde gavn af det projekt, fordi det spreder sig og kan bygges op i de enkelte landsbyer for forholdsvist overskuelige midler.